

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning.

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 42

Utgitt 14 september.

1918

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet 4 septbr.

av 4 september,

hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre nye maksimalpriser for salg av norske egg.

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet 4 septbr.

av 4 september,

hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre nye maksimalpriser for salg av danske egg.

Skrivelse*) fra Provianteringsdepartementet 4 septbr.

av 4 september,

hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre nye maksimalpriser for islandsk fårekjøtt.

*) De nye maksimalpriser m. v. er inntatt i Norsk Lovtidende for 1918, nr. 29.

4 septbr. **Skrivelse^{*)} fra Industriforsyningsdepartementet**

av 4 september,

hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre maksimalpriser for asbestgarn.

5 septbr. **Skrivelse^{**)} fra Industriforsyningsdepartementet**

av 5 september,

hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes nye maksimalpriser og regler for omsetning av skotøi av norsk tilvirkning.

7 septbr. **Skrivelse^{***)} fra Industriforsyningsdepartementet**

av 7 september,

hvorved under henvisning til departementets skrivelse av 20 august 1918 om maksimalpriser på elektrisk materiel fastsettes nye maksimalpriser for metaltrådlamper.

7 septbr. **Skrivelse^{*)} fra Industriforsyningsdepartementet**

av 7 september,

hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 fastsettes som gjeldende inntil videre maksimalpriser for omsetning av stenkalk (ulesket).

13 septbr.

Kongelig resolusjon

av 13 september.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai

^{*)} Maksimalprisene m. v. er inntatt i Norsk Pristidende for 1918, nr. 29.

^{**)} De nye maksimalpriser og regler er inntatt i Norsk Pristidende for 1918, nr. 29.

^{***)} De nye maksimalpriser m. v. er inntatt i Norsk Pristidende for 1918, nr. 29.

1875 om offentlige forestillinger m. v., meddeles stadfestelse 13 septbr. på nedenstående av herredsstyret for Sigdals herred, Buskeruds amt, den 12 mai 1917 og 27 juli 1918 vedtatte beslutning til politivedtekter for herredet, som skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 18 april 1896 stadfestede vedtekter:

§ 1. På offentlig vei, hvorved forståes enhver vei, plass, gårdsrum, port eller lignende, som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet, — eller i dens umiddelbare nærhet, må ikke foretas nogen handling, hvorved ferdselen hemmes, den offentlige orden forstyrres eller veifarende forulempes.

Således må på offentlig vei, dens område eller i dens umiddelbare nærhet oppløp, sammenstimlen, dans, kortspill, nydelse av berusende drikke, skytning, avbrenning av fyrverkeri, krutt og andre eksplosive stoffer, kastning av sten, sneball eller annet, hujen, skriken og larmende adferd eller nogensomhelst fornærmelig eller uanstendig opptreden mot veifarende ikke finne sted.

Når der på offentlig vei skal foretas arbeider, som kan være til hinder for ferdselen eller gjøre denne usikker, skal anmeldelse derom i betimelig tid skje til politiet, som anordner, på hvilken måte den pågjeldende strekning skal avspærres. Fra mørket faller på og inntil det blir lyst om morgen, skal der være anbragt løkt ved avsperringen.

Ved mineringsarbeider på eller i nærheten av offentlig vei eller bebodd hus må tilstrekkelig vakthold utsettes og tilbørlig forsiktighet iakttas, så ingen fare derved forårsakes.

§ 2. Uvøren kjøring eller ridning, herunder innbefattet kjøring med sykkel, er forbudt på offentlig vei, således kapkjøring såvel med hest som sykkel. Sykkel må, når den benyttes til ridning på offentlig beferdet vei, alltid være forsynt med klokke, bremseapparat og efter mørkets frembrudd med tendt løkt foran på sykkel.

På sterkt beferdet vei, og hvor den danner skarpe svinger, skal der kjøres og rides med sakte fart. Veiens fortåg er forbeholdt fotgjengere og er syklende alltid pliktig å vike tilside.

Ingen må overlate hest med eller uten redskap til person, som er beruset eller av annen grunn kan antas ikke å kunne styre hest.

Forspent hest, som henstår på eller ved offentlig vei, skal være forsvarlig bundet og hensatt således, at den ikke hindrer ferdselen eller er til ulempe for veifarende eller andre, likesom den ikke må henstå lengere tid enn strengt nødvendig.

På vinterføre er de kjørende forpliktet til, undtagen ved

13 septbr. begravelser, å ha godt hørbar vekke eller bjelle paa deres hester. En kjører må ikke ha mer enn en løshest.

§ 3. Fraspent kjøretøi må på offentlig vei kun henstå på steder, hvor det ikke er til hinder for ferdselen, og skal holdes sålangt til siden av veibanen som mulig, likesom det ikke må henstå lenger enn strengt nødvendig.

§ 4. Kjelkeaking, skiløping og lignende på eller over offentlig vei kan av politiet (lensmannen) forbys på sådanne steder, hvor sådant vilde være farlig, til hinder eller til ulempe for den almindelige ferdsel.

§ 5. Hingster må ikke slippes løse på offentlig vei eller i havnegang, støtende inn til sådan, eller på gårds plass eller i tun, hvorigjennem fører almenbeferdet vei.

Likeledes er det forbudt på ovennevnte steder å slippe olme eller mannvonne kreaturer av enhver slags.

Offentlig vei eller dens område må ikke benyttes som havnegang hverken ved å tjøre eller gjete dyr på samme.

§ 6. Hund, der viser sig sint eller har den vane å forulempe mennesker eller dyr ved gjøen eller ved å fare mot dem eller er av usedvanlig størrelse eller rase, kan politiet (lensmannen) pålegge vedkommende eier eller besidder å holde bundet eller forsynt med forsvarlig munnkurv.

Ingen må hidse hunder på nogen eller undlate å holde sin hund tilbake, når den anfaller nogen.

I løpetiden skal tisper av sin eier eller besidder holdes bundet eller innestengt.

Ukjente hunder kan av politiet oppbringes og 8 dager, efterat eieren forgjeves er varslet i lokalt blad, drepes eller selges.

§ 7. Uten politiets (lensmannens) tillatelse må ingen, enn ikke for kortere tid, ta plass på offentlig vei eller dens område eller umiddelbare nærhet for å utselge varer eller drive annen forretning.

§ 8. Lovlig opslåtte plakater og bekjentgjørelser er det forbudt å nedrive, besudle eller gjøre uleselige. Likeledes er det forbudt å flytte, bortta, beskadige eller skjemme offentlige innretninger eller gjenstander, deriblandt treplantninger.

§ 9. Vogner, kjerrer eller sleder, som på offentlig vei benyttes til kjørsel av gjødsel, torvstrø, grus og lignende, skal være således innrettet, at intet spilles.

§ 10. Enhver, som driver offentlig bevertning, skal sørge for, at der i vedkommende lokaler ikke forefaller noget, som strider mot orden og sømmelighet.

Ingen må på offentlig bevertningssted gjøre sig skyldig i voldsom, støiende eller på annen måte upassende adferd. Offentlig bevertningssted, skyss- og jernbanestasjoner, hotel-

ler og pensjonater undtatt — skal holdes lukket fra kl. 10 13 septbr. aften til kl. 6 morgen.

§ 11. Offentlig dans eller annen lystighet må ikke finne sted uten forutgående anmeldelse til lensmannen. Det samme gjelder foreninger og sluttede selskaper, hvis deri deltar personer, som er inntegnet som medlemmer og har betalt medlemskontingent senere enn 4 dager før avholdelsen.

Forannevnte sammenkomster skal opphøre kl. 10 aften. Dog kan lensmannen for enkelt anledning tillate, at festligheten opphører ved et senere klokkeslet, dog aldri senere enn kl. 2 formiddag (natt).

Deltager i sådan sammenkomst som oven nevnt plikter å oppføre sig i enhver henseende sømmelig og ordentlig og ikke på noget vis forulempe de øvrige deltagere eller bevirke uro eller uorden.

Lensmannen kan, hvis uorden finner sted, påby sammenkomstens opphør nårsomhelst. Forsåvidt politiet finner det påkrevet å være tilstede eller politi må tilkalles, har den, som arrangerer sammenkomsten, å utrede de dermed forbundne omkostninger. Hvis nogen gjør sig en næring av sådanne sammenkomster som i denne § nevnt, betales en avgift av 5—50 kroner pr. aften efter politiets nærmere bestemmelse. Avgiften tilfaller herredskassen og betales forskudsvis til lensmannen.

§ 12. Ingen må gå omkring i herredet for å musisere, forevise kunster eller severdigheter o. l. uten politiets (lensmannens) skriftlige tillatelse.

§ 13. Uten politiets (lensmannens) tillatelse er det forbudt å gi offentlige forestillinger, såsom konserter, skuespill, ballett, circuspantominer, magiske eller ekvilibristiske forestillinger, holde karusell, skytebane, ringkastning og lignende, forevise panorama, lysbilleder eller andre severdigheter.

Tillatelsen, der altid knyttes til bestemt person, der opptrer som den ansvarlige, kan tilbakekalles nårsomhelst.

§ 14. Enhver, som har fått tillatelse til å gi forestilling eller annet som omhandlet i § 13, skal etterkomme de ordens- og sikkerhetsregler, som politiet måtte foreskrive.

Det besøkende publikum plikter å etterkomme politiets påbud i og utenfor lokalet og forøvrig iakttå sømmelighet og orden.

§ 15. Enhver, som gir konsert, forestilling eller annet efter § 13, har for hver forestilling, dag eller aften å svare en avgift av 5—100 kroner efter politiets bestemmelse.

Avgiften erlegges forskudsvis til politiet (lensmannen) og tilfaller herredskassen.

Konserter, forestillinger etc. av almindennende art samt

13 septbr. de, som gis i veldedig øiemed eller av innenbygdsboende, kan fritas for avgift.

Vedkommende bekoster selv ordensopsyn, som politiet måtte foreskrive. Kirkekonserter kommer ikke inn under disse forskrifter.

§ 16. På kirkegård må ingen lek eller støi eller annen med hensyn til stedet upassende opførsel finne sted. Således må ingen gå utenfor de opstukne ganger, stige over innhegninger, beskadige trer, blomster eller andre vekster, eller på nogen annen måte beskadige eller besudle gravsteder eller andre på kirkegården værende anlegg.

§ 17. Overtrædelse av disse vedtekter straffes efter den borgerlige straffelovs § 339, 2 med bøter fra 1—5 000 kroner, forsåvidt den ikke går inn under strengere straffebud, og påtales av det offentlige.

De ved kongelig resolusjon av 18 april 1896 stadfestede politivedtekter opheves, forsåvidt de fremdeles er gjeldende.

13 septbr.

Kongelig resolusjon

av 13 september.

I henhold til § 4 i lov om sunhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på den av Trondhjems bystyre i møte den 23 mai 1918 fattede beslutning om et tillegg til de ved kongelig resolusjon av 3 september 1909 approberte forskrifter med hensyn til sundhetsvesenet innen herredet, — dog med noen forandringer.

Det approberte tillegg er sålydende:

§ 1. Innen den tid, som renholdsstyrelsen med helserådets samtykke bestemmer, dog tidligst til 1 mai 1920, skal der i hver bebodd gård (kfr. bygningsloven for Trondhjem § 50, I) innen den bymessig bebyggede del av byen (kfr. politivedtektenes §§ 77 og 87), når der ikke i gården er innrettet vannklosetter, finnes priveter innrettet efter følgende regler:

a. Der skal minst være 1 setehull for hver 8 personer, som benytter klosettet. Herfra kan renholdsstyrelsen med helserådets samtykke innrømme undtagelse, hvor denne regel vilde medføre et urimelig stort antal setehull, såsom i skoler, fabrikker og lignende, eller hvor gjennomførelsen vilde volde særlige vanskeligheter.

b. For hvert setehull skal anbringes et av de av renholdsstyrelsen godkjente ståls spann. Dette anbringes på solid

fast bunn, forsynt med et spor som sikrer spannets plass, 13 septbr. og så høit at dets overkant ikke blir mere enn 2 centimeter under setebrettets underflate. Setebrettet skal i en bredde av 10 centimeter utenfor setehullet på hver side være innrettet med et hengslet lokk. Også forsiden av rummet for spannet skal i samme bredde være innrettet som hengslet dør med lukkeinnretning. Setehullets tvermål skal være minst 10 centimeter mindre enn spannets indre tvermål, og på forsiden av setehullet skal der til brettet være festet en skjerm av metal, som raker inn i spannet, når lokket er lukket. Denne skjerm kan bortfalle, når setebrettet hviler umiddelbart på spannet.

§ 2. Spannene ombyttes en gang hver uke og forsynes, før de fjernes fra sin plass, med et absolutt tetsluttende lokk.

Hvor der i henhold til § 1 a er gitt tillatelse til redusert antal spann, skal ombytningen foregå tilsvarende oftere efter nærmere bestemmelse av renholdsstyrelsen med samtykke av helserådet.

§ 3. I hver bebodd gård innen den bymessig bebyggede del av byen skal der innen den tid, som renholdsstyrelsen med helserådets samtykke bestemmer, være 3 avfallsbeholdere, en for matavfald, en for annet avfald, som har gjødselverdi, og en for skrap. De skal være anbragt i gårdsplassen på et overdekket sted og på fast underlag, som er minst 10 centimeter høit over omgivelsenens nivå.

Beholderen for matavfaldet skal være efter den av renholdsstyrelsen godkjente modell, de andre beholdere av en sådan størrelse of form, at de lett kan bæres ut til vognene for å tømmes, og være forsynt med tett lokk.

Beboerne er pliktig til å benytte beholderne på den bestemte måte, og det skal i hvert kjøkken være opslåt anvisning til, hvordan beholderne skal brukes.

§ 4. Beholderne for matavfaldet skal i sommermånedene (mai—september, begge medregnet) ombyttes to ganger ukentlig, resten av året minst én gang hver uke. De andre beholdere tømmes så ofte som renholdsstyrelsen med helserådets samtykke bestemmer, men dog så ofte, at de aldrig blir mer enn $\frac{3}{4}$ fulle.

Kongelig resolusjon

13 septbr.

av 13 september.

1. De ved kongelig resolusjon av 1 juni 1917 stadfestede vedtekter mot skogens ødeleggelse innen Tune herred, Smålenene amt, opheves overensstemmende med herredsstyrets beslutning i møte den 6 september 1918.
2. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Kristiania.